உ

ஸ்ரீ சந்த்ரமௌளீச்வராய நம:

வேத தர்மசாஸ்த்ர பரிபாலன ஸபை,

(Regd.)

கும்பகோணம்.

========

ப்ரசுரம் 26.

(விலை அணா ஒன்று)

விநாயக சதுர்த்தி

நமது தேசத்தை ஆண்டுவந்த ஆங்கிலேயர்கள் தேசத்தை விட்டுவிட்டுப் போய் விட்டார்கள். தேசம் சுதந்திரம் அடைவது என்றால் ஆஹார வியவகார விஷயங்களில் சுதந்திரமடைவது மாத்திரமில்லை. சரீரம் வளர்ந்தால் மாத்திரம் போதாது. தர்ம முறையும் சுதந்திரமாக வளரவேண்டும். தர்ம முறைக்கு சுவாதிர்யமில்லாமல், அதிகார செல்வாக்கினால் செய்யப்படும் அதர்மப் பிரசாரங்களினாலோ, தர்மநீதி முறையைக் குறைத்துக்கொண்டே வந்தால் ஜனங்களுடைய அந்தக்கரணம் நன்முறையில் வளராது. அந்தக் காரணத்திற்கு வியாதி பிடித்துவிடும். ஆஹார வியவஹார விஷயங்களில் எவ்வளவு சுதந்திரமாய் சரீரம் வளர்ந்தாலும், அந்தக்கரணம் அழுகிப்போனால், தானாகவே சரீரங்களும் அழுகிப்போகும். ஆனால் நம் நாட்டு சுவாதந்திரியம் அநேகமாக சாஸ்திர தர்மத்தில் நம்பிக்கை-யிழந்தவர்களுடைய கையிலேயே கிடைத்துள்ளது. அவர்களுக்குக் கிடைத்துள்ள சுவாதந்திரியத்துக்கும் ஒவ்வொரு நாளும் ஆயிரம் விக்கினங்கள் வந்துகொண்டே யிருக்கின்றன. அவ்விக்கினங்களால் அநேக இதர தேசங்கள் தேசங்கள் இவ்விக்கினங்களை கிளப்பிக்கொண்டும் வளர்த்துக்கொண்டும் வருகின்றன. நம் ராஜ்யபாரம் நம்பிக்கையில்லாத நாஸ்திகர்களுடைய கையிலிருந்தாலும், இவ்விக்கினங்களால் மடிவதும் சொல்லொணாத் துயரங்களை அடைவதும் பெரும்பாலும் ஆஸ்திகளான நம்மவர்களே.

பெயரளவில் வந்த சுதந்திரமும் நாஸ்திகர்களுடைய கையில் போகும்படி செய்தது நமது பெரும் குற்றம். குற்றத்துடன் சேர்ந்த துர்ப்பாக்யம்.

எந்த துர்பாக்யம் வந்தாலும் அழுவதில் பிரயோஜனமில்லை. எந்த துர்ப்பாக்யத்தையும் விலக்கிக்கொள்வதே வீரலக்ஷணம். விக்னங்கள் ஏற்பட்டாலன்றி வீரத்தன்மை வளராது. வெய்யில் கடுமையைக் கொடுக்கும் சூரியனே நிழல் சுகத்தையும் கொடுப்பவன். விக்னேச்சரனே விக்கின நிவர்த்தகன் 'பயக்ருத' எனப்படும் விஷ்ணுவே 'பயநாசனன்'.

வரும் விக்கினங்களை செல்ல பகவான் புத்தியைக் கொடுத்திருக்கிறார். புத்தி அவன் கொடுத்த பொருள். புத்தி, சாமர்த்தியம் நம்முடைய சொந்தம் என்று நினைப்பதே அகம்பாவம். அகம்பாவத்தோடு புத்தி சாமர்த்தியத்தை உபயோகித்து வென்றுவிடுவோம் என நினைப்பது கடிவாளமற்ற குதிரை வெகு வேகமாக ஓடி ஓரிடத்தில் குடைசாய்ப்பது போலவே ஆகும்.

நாம் ஈசன் கொடுத்த புத்தியை உபயோகித்து எல்லா விக்கினங்களையும் வெல்லத் தலைப்பட வேண்டும். அவ்விதம் ஆரம்பிக்கும்பொழுது அப்புத்தியைத் தந்தவனைப் பூஜித்து அருள் பெறவேண்டும். அருளுடன் கூடிய புத்திக்கு எதிர் கிடையாது.

பலர் சேர்ந்து ஒரு நாளில் ஒரே எண்ணத்துடன் அவனை வழிப்படும்பொழுது, அவனது அருள் எல்லோரிடத்திலும் ஏக காலத்தில் பொழிகின்றது. பொழியப்பெறும் கூட்டமும் திருக் கூட்டமாகிறது. ஸ்ரீ ஞானசம்பந்தர் முதலியோரது திருக்கூட்டங்களே நாட்டில் நாஸ்திகத்தை வென்றன. இந்த ஆவணி மாதம் அமாவாசை கழிந்த சதுர்த்தி சாந்திரமானப்படி பாத்திர பதமாதத்திய சுக்கில-பக்ஷி சதுர்த்தி ஆகிறது. அன்றே விக்னேச்சரராகிய விநாயகரை வருஷத்திற்கொருமுறை பூஜிக்கவேண்டியதும், அன்று நாமெல்லோரும் ஒருமனப்பட்டு விநாயகரை வழிபடுவோம். அன்று சாயங்காலம் ஒரு சுலோகத்தைச் சொல்லுவோம். சொல்லிக் கேட்போம்.

சுலோகம்

ஸிம்ஹ: - ப்ரஸேனம் - அவதீத் - ஸிம்ஹோ - ஜாம்வவதா - ஹத:|
ஸுகுமாரக - மா - ரோதீ: - தவ - ஹி - ஏஷ: - ஸ்யமந்தக: ||

இந்த சுலோகத்தையே அன்று சொல்ல வேண்டுமென்று வ்ரத சூடாமணி கல்பத்தில் சொல்லப் பட்டிருக்க்கிறது. ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் அநேக விக்கினங்களைத் தாண்டி ஸ்யமந்தகமணி என்னும் ரத்தினத்தை சுவாதீனம் செய்து கொண்ட கதையில் இந்த சுலோகம் வருகிறது.

சௌகர்யமிருக்கும் ஊர்களில் வ்ரத சூடாமணியிலுள்ள இந்தக் கதையைப் படிக்கத் தெரிந்தவர்களைப் படிக்கச் செய்து முழு விவரத்தை கேட்போம். அந்த பூஜாகல்பத்தில் விநாயக பூஜையின் பூர்த்தியின் பொருட்டு இக்கதையைக் கேட்டு மனதில் தரித்துக் கொள்ளும்படியும் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

"மூட நம்பிக்கை" வேண்டாமென்கிறார்கள் வெள்ளைக்காரர்கள். அவர்களைவிட ஒரு அடிதாண்டி அவ்விதமே பறை சாற்றுகிறார்கள் ஆசார விஷயத்தில் வெள்ளைக்காரர்களுக்கு தத்த புத்திரர்களாக விளங்கும் நம் நாட்டு நாஸ்திகர்கள். ஆனால் அவ் வெள்ளைக்காரர்களே சென்ற யுத்தம் கை மீறிப்போன தருணத்தில், ஊரில் உள்ள சந்துபொந்துக்களில் எல்லாம் 'V' (வி) என்று எழுதுங்கள், எழுதுங்கள் என்று தம்பட்டம் போட்டார்கள், எழுதவும் எழுதினார்கள். Victory (விக்டரி) அதாவது விஜயம் என்னும் பதத்தின் முதல் எழுத்தே ‘வி’

என்பது. இந்த ஒரு எழுத்தை எழுதுவதால் தங்களுக்கு விஜயம் ஏற்பட்டுவிடுமென்ற "மூட நம்பிக்கை" மூட நம்பிக்கையை ஒழிக்கும்படி சொல்லிக்கொண்டிருந்த வெள்ளைக்காரர்களுக்கு ஜயத்திற்கு அனுகூலமாக இருந்தது.

நாம் சுவற்றில் எழுதவேண்டாம். விக்கினத்தைப் போக்கும் விநாயகரது திருமந்திரத்தை மனதில் அழகாக எழுதுவோம். அவருடைய பிரஸாதமாம் புத்தியினால் எல்லா விக்கினங்களையும் கருக எரிப்போம்.

யானை, குதிரை முதலிய ஸேனைகளைவிட வினாயகருடைய துதிக்கை நமது தமிழ்க்கலையின் தாயாகிய ஔவையாரை அதி சீக்கிரமாக ஏற்றிச்சென்றது. இக்கதையின் விபரம் தமிழ் புலவர்களைக் கேட்டால் சொல்லுவார்கள். 'அத்துதிக்கையையே' நாமும் கையாளுவோம். விநாயகரை அன்று நாம் துதிப்போம். இக்கதையின் பகுதி "நாத பிந்து கலாதி நமோ நமோ" என்ற திருப்புகழின் கடைசி அடியில் பதிந்து கிடக்கிறது.

வரும் விநாயக பூஜையை ஆழ்ந்த மனத்தோடு செய்வோம். அவர் அருள் பெற்று புத்தியையும் சக்தியையும் கொண்டு ஆஸ்திக புத்தியைப் பரப்பப் பூரணமாக உழைப்போம். சாஸ்திரத்தின் கருத்தை ஆழ்ந்து ஆலோசித்துத் தெரிந்துகொள்வோம். அவ்விஷயத்தில் நன்றாய்த் தெளிந்து, அத்தெளிவை மக்கள் எல்லோரிடமும் அன்புடன் பரப்புவோம். பரப்பும் தீவிர சாதனங்களையெல்லாம் கையாளுவோம். "ஜனங்கள் செய்ய வேண்டியது என்ன? செய்யத்தகாதது என்ன?" என மக்கள் திகைத்திருக்கும் சமயத்தில், "தஸ்மாத்-சாஸ்த்ரம்-ப்ரமாணம்-தே-கார்ய-அகார்ய வ்யவஸ்திதௌ" என முழங்கும் பகவத்கீதையின் ஒலியைப் பரப்புவோம்.

சில நாட்களுக்கு முன்பு டில்லி சுதந்திர மத்திய சட்ட சபையில் ஒருவர் ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவந்தார். அத்தீர்மானத்தின் சாராம்சம் "ஜாதி வர்ணங்களை ஒழித்துவிட வேண்டு மென்பதாம்". அதற்கு மந்திரியான சர்தார் படேல் பதில் சொன்னாராம். சாராம்சம், 'ஒழித்து விடுவோம், ஆனால் அவசரப்படாதே' என்றாராம். அந்தோ பாவம்! ஜாதிவர்ண முறை குலைய ஆரம்பித்த நாள் முதல்தான் இந்தியாவுக்கு இந்த கதி என்பதை அவர் அறியாமல் போய்விட்டார். அவர் அறிந்தவராயிருந்தால் இப்படிச் சொல்லி யிருக்கவேண்டும் 'அவசரப் படாதே! ஜாதி வர்ணங்களில் ஏற்பட்டிருக்கும் சீர்கேட்டை அழித்து விடுவோம்' என்றே.

"சாதுர்வர்ண்யம் மயா ஸ்ருஷ்டம்" என்றார் பகவான். "மயா ஸ்ருஷ்டம்" என்றார். என்னால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டது என்றார். உன்னால் கலிபிக்கப்பட்ட வேண்டியது என்று சொல்லப் படவில்லை. கீதையின் இம் முழக்கத்தையும் ஒலிபரப்புவோம்.

ஜாதி நியாயமுறை பண்டைக்காலத்தில் போல் சீருடன் அமைக்கப்படின் பொய்யன் இருக்கமாட்டான், வியாபாரி இரான், வியபிசாரன் இரான், லஞ்சக்காரன் இரான். பிராம்மணன் பணத்தைப் பெரிதாக நினையான். சுமை பிரசாரத்திற்கு அவசியமிராது. அவரவர் அவர்

குலத்தொழிலிலே இருப்பார். மற்றொரு தொழிலிலே போட்டிபோட்டு இதரர்களுக்கு கஷ்டம் விளைவிக்கார். பொது உடமைப் பிரசாரத்திற்கு அவசியமிராது. எல்லோரும் அவரவர் ஆசாரத்தினின்று தவறார். நம்முடைய எல்லா குலாசாரங்களைப் பார்க்கும்பொழுது கிருஸ்தவர் முதலிய இதர மதஸ்தர்களின் அனாசாரங்கள் வெறுப்புக்கிடமாக நன்றாகத் தெரியுமாகையால், கிருஸ்தவர் முதலியோரது பிரசாரம் பலிக்காது.

ஒவ்வொரு ஜாதிப் பஞ்சாயத்தும் தன் ஜாதி ஜனங்களை நல்வழியில் கட்டுப்படுத்தி மீறிப்போகாமல் செய்து விடும்பொழுது, கோயில்களின் முன் கூடும் எல்லா ஜாதிப் பஞ்சாயத்துக்களின் பொதுக் கூட்டத்தைக் கொண்டு, எல்லா ஜாதி ஆஸ்திக மக்களையும் சுலபமாக ஒன்று படுத்தக் கூடுமாதலால், இதர மதஸ்தவர்கள் அடாச்செயல்களைச் செய்து நம்மைப் பறிகொடுப்பது முடியாத காரியமாகிவிடும். இந்துமகாசபைப் பிரசாரமும் அவசியமில்லாமல் போய்விடும். 'பார்ப்பார் முதல் பறையவரைப் பதினெட்டு ஜாதிப்பட்டரை' என்ற பழமொழி ஏற்படுகிறது. அச்சீர்குலைத்தலை குலைப்போம்.

விநாயகரை உபாஸித்த சிவாஜி மன்னன் ஐநூறு வருஷங்கள் சுதந்திரமிழந்த இந்தியாவை வர்ணாசிரமத்தைக் கடைப்பிடித்துத் திரும்பவும் சுதந்திரமடையச் செய்தான். விநாயகர் கிருபை அவனிடம் இருந்தது. நாமும் விநாயக சதுர்த்தியை அனுஷ்டிப்போம். அவர் சீர்க்கணபதி. ஜனகணம் சீராக வாழி.

இப்படிக்கு,
வேத தர்மசாஸ்த்ர பரிபாலன ஸபையோர்.

Veda Dharma Sastra Paripalana Sabha was commenced with the Blessings of Pujyasri Chandrasekharendra Saraswathi Sankaracharya Swamiji in the year 1942 with the objective of protecting and propagating the Dharmas through various means including publications. The Sabha is continuing to perform various activities like conducting Veda Sammelans and Vidwat Sadas etc. in various towns and cities, with the Blessings of Pujyasri Jayendra Saraswathi Sankaracharya Swamiji and Pujyasri Sankara Vijayendra Saraswathi Sankaracharya Swamiji.

As ordained by His Holiness Sri Sankara Vijayendra Saraswati Swamigal, Shri Kanchi Kamakoti Peetham, reprinted by Sri V.N.Gopalakrishna Rao. Similar articles including this reprint can be accessed at Kanchi Kamakoti website: http://www.kamakoti.org/tamil/